

relsen, skal forhandles på plads. På trods af debatten om, hvorvidt ringen sidder på ministerens finger eller ligger i lommen, vil vi gerne forhandle, og det er da noget af et tilbud.

I Dansk Folkeparti håber vi ikke, at ministeren ryster på hånden, men går målrettet efter at gennemføre regeringsgrundlagets vækststrategi »Vækst med vilje«, debatoplægget »Liberalisering af energimarkeder« og sidst, men ikke mindst, regeringens klimastrategi, som hele fire af regeringens ministre står bag. På klimaområdet er det som bekendt store samfundsøkonomiske milliardværdier, der står på spil, og så sent som den 9. maj indgik regeringen og oppositionen en biogasaftale, som hr. Auken omtalte før, og som medfører pristilskud til den producerende el. Denne politisk fastsatte overpris er i øvrigt gældende 20 år fremover.

Jeg regner naturligvis med, at både finansministeren og miljøministeren har godkendt aftalen og dens samfundsøkonomiske virkninger, som skal ses på baggrund af skatte- og afgiftsstopaftalen med Dansk Folkeparti. For miljøministeren vedkommende har ministeren gang på gang givet løfter om et helt eksakt miljøregnskab, hvori alle økonomiske parametre er lagt ind, når der skal investeres i miljørigtige foretagender på energiområdet, og selvfølgelig skal de langsigtede økonomiske konsekvensberegninger indgå i disse beregninger. Jeg mener, miljøministeren har kaldt det et miljøråd, der skulle samle alle trådene.

Jeg er nødt til at sige, at hvis der gennemføres yderligere udgiftskrævende aftaler på energiområdet, som sætter skatte- og afgiftsstoppet under pres, fordi det vil påføre energiforbrugerne store ekstraudgifter af afgiftslignende karakter, der samtidig belaster samfundsøkonomien, bringer regeringen sig selv i en uholdbar situation over for Dansk Folkeparti, hvis Dansk Folkeparti ikke har været draget ind i forhandlingerne.

Alle er klar over, at Danmarks forpligtelser på energiområdet vil medføre meget store udgifter på 2-5 mia. kr. om året fremover. Det er en af de største økonomiske udfordringer, det danske samfund har stået over for i mange år, og jeg regner derfor med, at det vil give regeringen alvorlig grund til eftertanke. Det har det i hvert fald gjort hos Dansk Folkeparti.

I sin redegørelse nævner ministeren også barmarksværkerne. Den 24. april rejste Dansk Folkeparti en forespørgselsdebat om de fortsatte økonomiske problemer, Energistyrelsens med-

virken og de foregående ministres ansvar i sagen, og et enigt Folketing bakkede op om et forslag til vedtagelse. Jeg har for nylig bedt om en status over, hvad ministeren har foretaget sig i den anledning, men jeg har ikke fået noget svar endnu, og jeg vil derfor benytte lejligheden i dag til at anmode ministeren om at oplyse om køreplanen, hvordan sagen er blevet grebet an indtil nu, om ministerens såkaldte rejseshold er gået i aktion i forbindelse med de barmarksværker, der stadig er nødlidende, og sidst, men ikke mindst, indholdet af det kommissorium, der skal ligge til grund for advokatundersøgelsen.

Kl. 14.30

Det er ligeledes vigtigt at få oplyst, om der nu er fundet den rigtige fremtidssikrede model, der skal bringe værkerne og deres varmekunder ud af det økonomiske hængedynd. Sagen har allerede verseret i alt for mange år. Nu skal sagen afsluttes, og der må ikke kastes mere grus i maskineriet. Det har Folketinget i enighed bakket op om den 24. april.

Elspareaktiviteterne er højt prioriterede i redegørelsen. Dansk Folkeparti opfordrer regeringen til at foretage et økonomisk serviceeftersyn i forbindelse med den såkaldt gratis energirådgivning, der udføres af ELFO sammen med netselskaberne og Elsparefonden. Man må sige, at det er så som så med gratisprincippet, da det er energiforbrugeren, der selv betaler omkostningerne over elregningen, og der opkræves hvert år ca. 275 mio. kr. til formålet. Så mon ikke det er på tide at se på, om der ikke er lidt kød på det ben, før der tilføres yderligere midler på det område. Det kunne jo være, at en statslig energisparepulje eller en ny organisation, der er uafhængig af selskabsintresser, kunne fremvise samme resultater på elspareområdet og til færre penge. Det kommende køb og salg af netselskaberne var måske også en god anledning til at lægge et ejerskabsuafhængigt kriterium ind i forbindelse med en ny lovgivning.

I Dansk Folkeparti mener vi også, det er på tide, at regeringen finder sine egne ben i forbindelse med de mange habilitetsproblemer, som ejerskabet af DONG medfører. Under alle omstændigheder må DONG ikke kunne spænde ben for den 100 pct.s gasmarkedsåbning, der skal ske fra 1. januar 2004. Dansk Folkeparti har gang på gang taget spørgsmålet op. Elselskaberne og erhvervslivet har gjort det samme, senest i Ugebrevet Mandag Morgen, tror jeg det hedder, der i det seneste nummer bragte en artikel med overskriften »Eksperter: Sælgt DONG nu«, hvor